LLUERNA
Full de les Parròquies de Manacor
Dipòsit Legal: PM 1486-2011
Manacor, gener 2014 • Núm. 21

Equip de redacció

Un món amb cada vegada més desigualtats

Un estudi recent de la confederació internacional Oxfam, que agrupa 17 organitzacions que fan feina a més de 90 països en contra de la pobresa, ha posat de manifest que les 85 persones més riques del món posseeixen la mateixa riquesa que la meitat més pobra de la població mundial. Unes xifres esfereïdores que posen de manifest que l'abisme de la desigualtat entre rics i pobres, - o més ben dit entre enriquits i empobrits, és cada vegada més gran.

La desigualtat econòmica, considerada la malaltia del segle XXI, és un dels reptes que avui amenaça el progrés de la humanitat cap a societats més equitatives, justes i democràtiques. La meitat de la renda mundial està en mans de l'1% més ric de la població. Res a veure, per tant, amb el projecte que els cristians i les cristianes tenim entre mans de construir un món de justícia, sense desigualtats, on ningú se senti exclòs, fet a imatge del Regne que Déu vol per a tots els seus fills i filles.

L'estudi conclou que la concentració del 46% mundial de la riquesa en mans d'una minoria suposa un nivell de desigualtat "sense precedents", un fet que amenaça amb "perpetuar les diferències entre rics i pobres fins a fer-les irreversibles". És a dir, que si no hi ha un cop de timó ben fort capaç de capgirar aquesta situació, el nou "ordre" mundial en mans d'un capitalisme financer sense escrúpols està abocant ja molta gent a un pou de patiment i de misèria.

Pel que fa a altres informes i estudis que s'han presentat recentment, molts posen de relleu que la major part de la gent considera que les lleis i les institucions estan dissenyades per a afavorir els rics. Mala ferida per a la democràcia i per al grau de confiança de la ciutadania en els seus representants, que en aquests moments estan molt tocats. Al nostre Estat, vuit de cada 10 persones estan d'acord amb l'afirmació anterior; la qüestió de la desigualtat preocupa cada vegada més persones. La llàstima és que, quan a Espanya es vivien els anys daurats de la bonança econòmica i del creixement, no es va aprofitar aquell bon context per a reduir la desigualtat. I ara els efectes de la crisi i de les retallades es noten amb tota la seva duresa contra els sectors més febles de la societat.

L'Església, la comunitat de creients, que va ser definida pel Concili Vaticà II com "un senyal de salvació per al món", no pot tancar els ulls a aquesta realitat tan oposada al banquet del Regne de Déu on ningú hi és de més; no pot passar de llarg, com llegim a la paràbola del bon samarità, quan hi ha tantes persones llençades a les cunetes de la història. Som cridats a posar-nos en feina, mans a l'obra, per a fer possible l'emergència de la fraternitat, la recerca de la justícia per a tothom.

Com diu el teòleg Gustavo Gutiérrez, "la pràctica de la justícia és una expressió de l'amor, sempre fresc, recent, creatiu, innovador. *Us don un manament nou: que us estimeu els uns als altres*, diu Jesús en l'Evangeli de Joan. Nou? Sí, però no en l'enunciat – que corre el risc de convertir-se en una repetició pesada - sinó en la seva posada en pràctica. La qüestió no consisteix només a tenir present la dimensió social de l'Evangeli, les coses van més enllà d'això: sense pràctica de la justícia no hi ha seguiment de Jesús."

Montserrat Nadal Fullana

Sant Antoni: la resistència davant els ídols

Encara ressona la música dels acords de Sant Antoni, i tenim ben present la dansa que els dimonis executen al seu voltant. Un ball que hem contemplat infinites vegades però que conserva la màgia d'aquells moments especials que es recorda per sempre.

El sant apareix envoltat dels dimonis que tota la vida li feren la vida impossible, que el volien desviar de la seva opció pel Regne de Déu i tòrcer la seva ferma voluntat de respondre a la crida d'un vida molt més compromesa. Són els dimonis o els "ídols", si empram un llenguatge més dels nostres dies, que també ens envolten a cada un de nosaltres, que ens tempten en les distintes situacions de la nostra vida, que molt sovint juguen les cartes de la desorientació i de la manca d'empenta per a seguir endavant.

Comencem, idò, per intentar definir el significat que hem de donar a la paraula "ídol". La Bíblia s'hi refereix quan diu que l'ésser humà posa tota la seva confiança en realitats que aparentment són bones i donen felicitat, però que no li poden donar allò que de veres cerca, sinó que el fan més esclau. La forma dels ídols, a més, canvia al llarg de la història, en un procés de mutació constant que s'adapta a les noves necessitats i als nous costums que ens imposen. Però quins són els ídols de l'home i la dona d'avui? Els podríem reconèixer, mentre no deixen de ballar i de moure's al nostre entorn?

En primer lloc, hauríem de parlar de l'ídol del consum i de les marques, de la necessitat de comprar de manera contínua béns i serveis que creim que ens faran més feliços, en una cursa desbocada d'adquisició de coses que, amb tota franquesa, no ens fan cap falta. Aquest ídol ens "salva" d'una manera tan sols aparent, ja que ens fa sentir més propers a altres persones en donar-nos la pertinença que enyoram en el nostre món individualista i competitiu del nostre dia a dia. Al cap i a la fi, ens proporciona mons irreals millors que el nostre present.

Altres autors parlen també de l'ídol de la tècnica i de la ciència, quan aquest té la pretensió de convertir-se en un referent absolut, i llavors ens planteja el problema moral de veure quin ús en feim d'ell. Els avenços tècnics i científics han d'estar sempre al servei de la dignitat de tots els éssers humans, amb independència del seu lloc de naixement, i no en funció del mercat i d'un guany econòmic de xifres astronòmiques, o de l'afany de poder d'un estat. Els avenços tècnics ens han d'humanitzar, ens han de fer esser més persones; no pot ser que els darrers invents de la telefonia mòbil o de les tecnologies de la comunicació facin que ens tanquem dins el nostre espai personal i descuidem la relació amb la gent que tenim devora...

Un altre ídol, per desgràcia sempre present en la història de la humanitat, és el de la força. L'ús de la violència com a mitjà per a resoldre els conflictes, amb guerres seculars que s'estenen arreu de la geografia del nostre planeta. Amb ferides obertes que no s'arriben a tancar mai, amb organismes internacionals que miren a una altra banda en funció del lloc on ha esclatat el conflicte, amb països que destinen a material bèl·lic quantitats ingents del seu pressupost que farien molt més servei si cobrissin altres necessitats més urgents. I a un nivell més personal, la força es converteix en un ídol quan no som capaços de perdonar, de posar-nos en el lloc de l'altre, quan no volem baixar de la nostra prepotència, en no esgotar totes les vies de què disposam per a resoldre els problemes, quan ens deixam dur per la "força" de la rutina...

Un darrer ídol, més propi de societats modernes, és el de la identitat col·lectiva. Ens referim a ell quan parlam de ciutats i barris amb una gran diversitat cultural, amb gent d'orígens diversos i amb un referents idiomàtics i de costums molt diferents dels que fins fa cinquanta anys eren del tot majoritaris en els nostres entorns.

Mai com avui els éssers humans no havien tengut tantes coses en comú, tants coneixements i referències comunes, tantes imatges, paraules, instants compartits gràcies a les noves tecnologies de la informació i la comunicació. Però, al mateix temps, tot això els empeny a afirmar la seva diferència. I és un perill fer-ho a costa de posar la nostra identitat per damunt d'una altra, de considerar el que és diferent de menor categoria, de no donar-li ni tan sols el dret a venir a la nostra terra a guanyar-se el pa, a lluitar per un futur millor pels seus fills com també faríem nosaltres...

Davant tots aquests ídols, que són un corc dins el cor de l'home i la dona i que generen violència, ens trobam amb un Déu no violent que, a més, ens allibera i vol que visquem una vida plena. Un Déu que ens desvetlla el seu rostre, ocult i inaccessible des de la nit de la història, a través de la persona i l'obra de Jesús de Natzaret. En tota la seva activitat de la nova irrupció del Regne, Déu apareix com l'enemic dels ídols de la mort.

Sant Antoni de Viana entengué molt bé aquesta Bona Notícia, i sobretot la visqué amb la màxima intensitat; però no es lliurà dels dubtes i de les renúncies que tota la vida, en el símbol dels dimonis balladors, l'assetjaren. Encara que no ho sembli, la seva no es una actitud estàtica, i ni molt manco és un personatge sobrer de la dansa: el seu és el posat dignissim i, a la vegada, profundament humil de qui lliura la batalla de la resistència i de l'arrelament total a unes conviccions que sustentaren la seva vida.

Campanya de Mans Unides contra la fam

Un món nou, projecte comú

Dins la campanya que cada any per aquest temps realitza "Mans Unides" el pròxim divendres dia 7 de febrer es farà el dia del dejuni voluntari; aquest consisteix en només fer una menjada per solidaritzar-nos amb aquells que per necessitat han de dejunar cada dia. El diumenge dia 9 a totes les Parròquies i centres de culte de la nostra ciutat es durà a terme la col·lecta destinada a pal·liar el problema de la fam en el món.

L'any 2000, tots els països acordaren treballar junts per acabar amb la fam abans de 2015. Tan sols manca un any per acabar el termini, i com podem comprovar estam encara molt enfora per aconseguir aquest objectiu. Avui, 842

milions de persones passen fam. És un escàndol que no podem consentir. Està a les nostres mans poder oferir solucions per tal que s'acompleixi aquest dret fonamental per a tothom.

Per acabar amb aquesta tragèdia és urgent generar un nou ordre de relacions, entre persones, associacions, empreses, organismes públics, i entre països, que reflecteixi la fraternitat que ens uneix a tots. Perquè el desenvolupament dels pobles depèn, sobre tot, de que aprenguem a viure com a membres de la mateixa família. És necessari un compromís solidari mundial perquè tots puguem beneficiar-nos dels fruits de la terra.

Per això, des de Mans Unides, l'Associació de l'Església espanyola per a l'ajuda, promoció i desenvolupament del països del Sud, en la campanya **"Un món nou, projecte comú"**, perquè acabar amb la fam és responsabilitat de tots, i sols serà possible si tots que ara s'inicia, es convoca a tothom a treballar fraternalment per traballam com autèntics germans.

Enguany a Manacor la missa de les 19 de Crist Rei del diumenge dia 9 de febrer serà presidida per un missioner bolivià, el P. Fernando Alvarado Castro,de 54 anys,sacerdot jesuïta i sociòleg; treballa en la Fundació Aclo-Potosí des de fa més de 15 anys, des de tècnic de camp, com educador popular, passant com a coordinador i director Regional de Aclo-Potosí, fins arribar a ser director general de l'esmentada associació, des de fa més de 4 anys. Ell ens comunicarà la seva experiència viscuda com a sacerdot en aquest lloc.

Amb el Papa Francesc, convidam a tots "a dedicar un lloc especial en els nostres cors, per aquesta emergència , que és respectar el dret atorgat per Déu a tots de tenir accés a aliments adequats, a compartir el que tenim, en caritat cristiana, amb aquells que han de fer front a molts obstacles, per satisfer aquesta necessitat bàsica.

Que el Senyor ens concedeixi la gràcia de veure un món en el qual ningú hagi de morir de fam.

Equip redactor de "Lluerna": Albert Carvajal, Andreu Genovart , Toni Gomila, Monserrat Nadal, Bartomeu Tauler i Francisca Vicens.

No és permesa la còpia total o parcial d'aquest document sense autorització expressa.

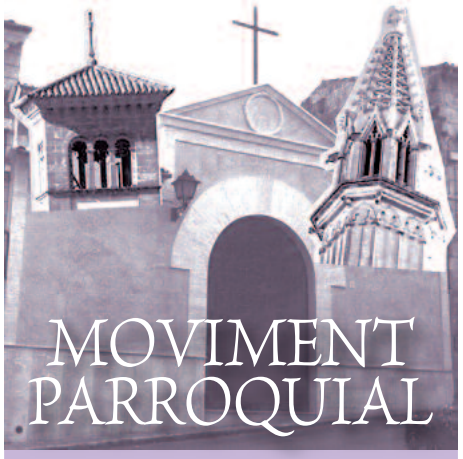

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 20 DE DESEMBRE AL 31 DE GENER

Parròquia dels Dolors

Defuncions:
- Aina Mesquida Juan
- Carmen Muñoz Martínez
- Pedro Hernández Hernández
- Apol·lònia Vaquer Xamena
- Catalina Monserrat Riera
- Maria Magdalena Vidal Oliver
- Juan Mesquida Nadal
- Maria Dolores Casado Cabrero
- Bartomeu Sagrera Ferrer
- Francisca Frau Pomar

Parròquia de Crist Rei

Baptismes:
- Bàrbara Santandreu Ginard
- Catarina Santandreu Ginard

Defuncions:
- Margalida Tugores Felani
- Joana Riera Sansó
- Margalida Far Crespí
- Félix Martín-Loeches Martínez
- Antònia Orell Martí
- Aina Maria Galmés Pascual.
- Margalida Febrer Santandreu
- Miquel Martí Femenias
- Fulgencio González García
- Jaume Riera Riera
- Maria Jaume Llompart
- Antoni Mayol Grimalt
- Melcior Andreu Rosselló

Parròquia de Sant Pau

Defuncions:
- Francisca Llodrà Llull
- Sebastià Palmer Ordinas
- Antoni Llull Zarallo
- José Martínez Valero
- Aina Sastre Castor
- Pedro Vanrell Vives
- Llorenç Blanquer Artigues
- Francisca Mestre Estelrich

Equip de redacció

Lletra de Convit

VII Centenari de la mort del Beat Ramon Llull

ramonllull700

De tots és sabut que el beat Ramon Llull fou la persona més insigne que ha donat l'Església de Mallorca. Va ser un rellevant escriptor, filòsof, místic, teòleg i missioner mallorquí del segle XIII, i la seva fama de santedat ha perdurat fins als nostres dies.

Ja estam quasi a les portes de la celebració del VIIè Centenari de la seva mort 1315-16 / 2015-15). Per aquest motiu, l'any 2012 el Bisbe Jesús Murgui constituí una comissió diocesana amb la voluntat de preparar i coordinar els actes en ocasió de tal commemoració. El Bisbe Xavier Salinas, una vegada hagué pres possessió de la mitra de Mallorca, confirmà la comissió i li donà un nou impuls. Fruit del seu treball és l'edició d'una Lletra de Convit adreçada a tots els "mebres de l'Església Catòlica de Mallorca i de les altres confessions cristianes amb qui compartim un mateix amor per un mateix Senyor; als ciutadans de la nostra benvolguda terra, a tots, el bon desig de la pau i de l'esperança".

Aquest document convida els seus destinataris a treballar per assolir un triple objectiu:

- Prosseguir i impulsar eficaçment el procés de canonització del nostre Beat.

- Difondre arreu el coneixement de la vida i obra de Ramon.

- Sensibilitzar els membres de l'Església Catòlica envers la santedat de Ramon Llull i oferir als membres de la societat mallorquina la possibilitat de conéixer el significat actual del seu amor per Jesucrist.

Des de les pàgines de "Lluerna" hem volgut fer difusió de tan lloable proposit. Així mateix us convidam a visitar la pàgina web on trobareu més informació: **www.ramonllull700.net**

MOVIMENT DEMOGRÀFIC PARROQUIAL 2013

Parròquia de Ntra. Sra. Dels Dolors

Funerals: 111 Homes 54. Dones 57
Baptismes: 52 Nins 28. Nines 24
Matrimonis: 10

Parròquia de Crist Rei

Funerals: 57 Homes 24. Dones 33
Baptismes: 23 Nins 12. Nines 11
Matrimonis: 1

Parròquia de Sant Pau

Funerals: 36 Homes 20. Dones 16
Baptismes: 8 Nins 3. Nines 5
Matrimonis: 0

VIII JORNADES D'ESTUDIS LOCALS A MANACOR

Els dies 9 i 10 de maig es duran a terme les VIII Jornades d'Estudis Locals, convocades per l'Ajuntament de la nostra ciutat sota el títol Religiositat i moviments socials a Manacor.

Segons afirma el programa, dins aquest context les manifestacions de caràcter religiós han tingut, al llarg de la història, un paper molt destacat. Serà una ocasió per aportar més coneixement i més recursos pedagògics i documentals als estudis humanístics i científics dedicats al municipi de Manacor que ens permetran aprofundir més encara la realitat manacorina en les seves diferents manifestacions.